

PARADOKS

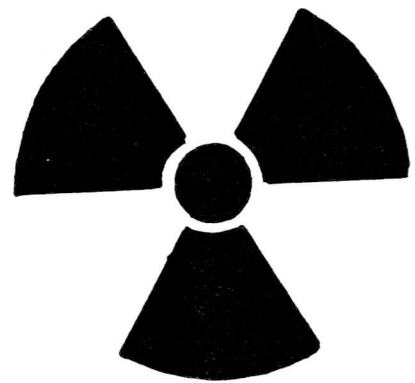

20 fr

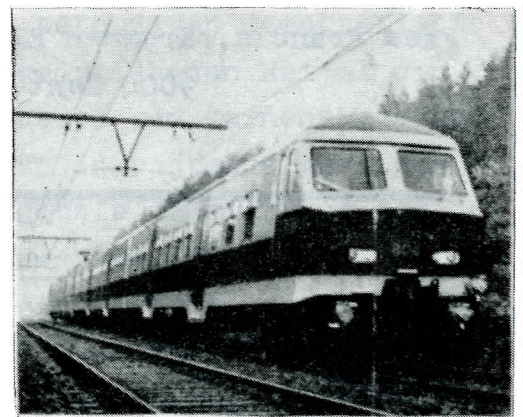
*tijdschrift van
het revolutionair anarchisties kollektief*

Of we al dan niet kernenergie zullen gebruiken moet niet door één verlichte geest besloten worden, maar door iedereen.

het Tijdperk der Machtigen :
KERNENERGIE !

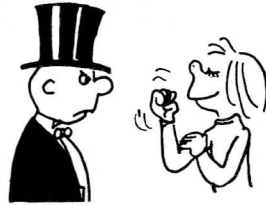
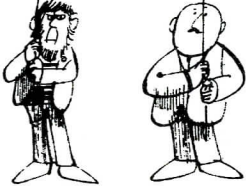
openbaar vervoer :

Moet
Inderdaad
Volledig
Gratis !

jrg.1, n°2, oktober '79

v.u.: f.faes, krommen elleboog 63, 9000 gent

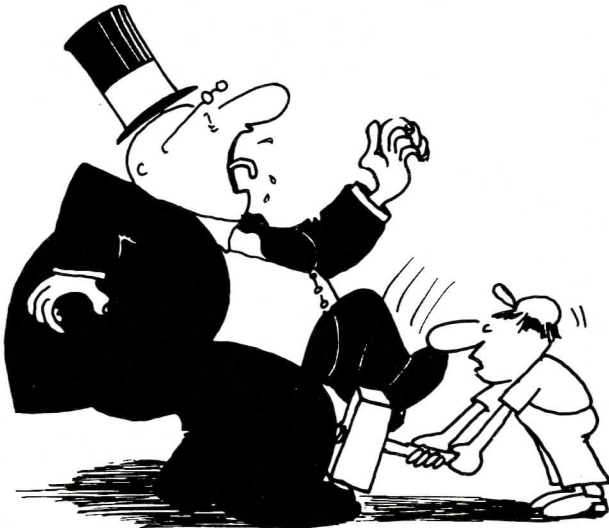
REVOLUTION

inhoud :

- Het tijdperk der Machtigen :
Kernenergie blz. 3.
- Openbaar vervoer : Moet Inderdaad
Volledig Gratis blz. 9.
- De strijd gaat door blz. II.
- De rijkswacht wacht blz. I4.

Eventuele reacties of suggesties kan je
steeds kwijt op volgend adres :
Faes Francis, Krommen Elleboog 63
9000 Gent.

Rijkswacht

ENJOY-US!
WE ARE THE
REAL
PUNKS.
WE ARE ANTI
SO LIKE YOU! WE
ARE ONSYMPATIC,
WE ARE BAD AS
YOU. WE HAVE
NO FUN! EXCEPT
WITH MANIFESTATIONS,
COMMUNISTS, HOMO's,
TERRORISTS, IMMIGRATIONS,.....
DESTROYERS, PUNKS (H&A).....

BETAALDE RELIQUATE NR 003-656 CB/02.059.c10/DR.MR.001-44-3999

het tijdperk der machtigen : kernenergie !

Bijna een kwart van onze elektriciteit komt uit kerncentrales waardoor België de twijfelachtige eer heeft wereldrecordhouder te zijn inzake nucleaire elektriciteit. Inzake kernenergie staan we dus aan de spits maar op het stuk van alternatieven en bezuinigingen zijn we het achterlijkste land op aarde. Van een serieus energiebeleid is hier nooit sprake geweest. De beslissingen werden altijd achter gesloten deuren genomen in kringen van multinationale ondernemingen en financiële belangengroepen. Eindelijk, dank zij de bemoeienissen van de vakbonden zou het reeds 5 jaar geleden beloofde parlementair energiedebat er dan toch komen. Helaas veel te laat.

Waarom kernenergie zo belangrijk is

De Multinationals, die de energiemarkt beheersen en ook verantwoordelijk zijn voor de energiecrisis, schuiven kernenergie als enig alternatief naar voor om uit de energiecrisis te geraken. Het kernenergieprogramma brengt immers kapitaal in omloop en maakt grote winsten mogelijk. Ze brengt een monopolisatie van de winsten en technologieën met zich mee en een centralisatie van de staat. En zo komen we

dan tot de atoomstaat, waarin de bevolking en haar politieke instellingen geen enkele controle meer hebben als gevolg van die verregaande centralisatie van het kapitaal en economische en politieke macht.

Kernenergie en sterke staat of politiestaat gaan hand in hand.

Kernenergie tast niet alleen het milieu, maar ook het politieke en maatschappelijke leven aan. Het wordt steeds duidelijker hoezeer de strijd tegen kernenergie verbonden is geraakt met de strijd voor het behoud van democratische rechten en vrijheden. Het al dan niet invoeren van kernenergie heeft zulke diep ingrijpende gevolgen voor de gehele samenleving dat je niet alleen kan praten over atoomenergie als technische oplossing voor onze energieproblemen. Dit kan gestaafd worden door een aantal ontwikkelingen na te gaan waarbij kernenergie een belangrijke rol vervult in de overgang van de rechtstaat naar een autoritaire (totalitaire?) atoomstaat.

De risico's die kernenergie in zich houdt vereisen een strenge controle

De beveiliging van de kerncentrales

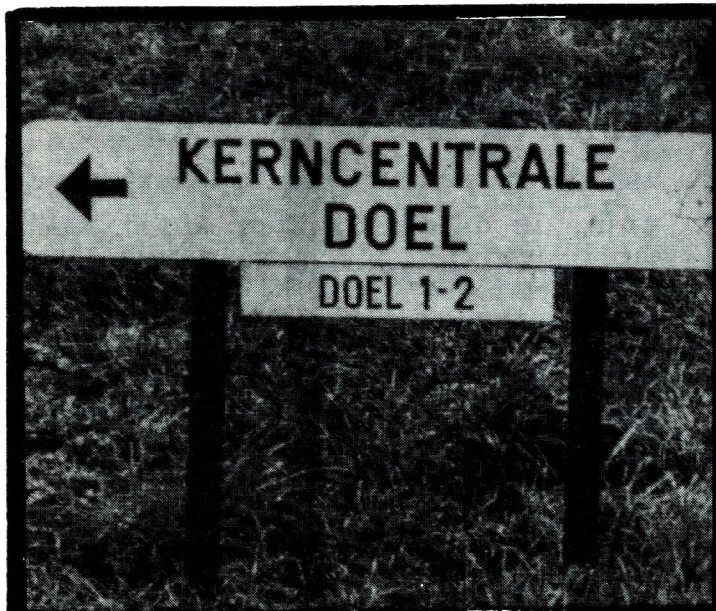
zal men gebruiken als argument voor de uitbouw van het repressieapparaat. Tegen de anoniemen, de potentiële terroristen. Controle berust op macht. Machtsconcentratie en machtsvergroting leiden tot het verlies van vrijheid en lopen uit op isolatie, vervreemding en agressie. Deze tendens uit zich niet alleen op economisch vlak (monopoliepositie van de multinationale ondernemingen), maar speelt zich ook af op het vlak van de staat. De staat programmeert, coördineert en controleert. Door voortdurend op de kwetsbaarheid van kernenergie te wijzen probeert de overheid zich te rechtvaardigen voor het steeds verder afbreken van democratische verworvenheden en voor de algemene militarisering van het dagelijkse leven (afbraak van het stakingsrecht, inbreuk op de privacy, versterken van politie en rijkswacht). Vermits zowel overheidsinstellingen als de industriële bourgeoisie er alle belang bij heeft dat macht gecentraliseerd wordt, krijgt men een teruggang van tolerantie t.o.v. andersdenkenden. Om de gevoerde politiek te kunnen handhaven zullen steeds meer dwangmaatregelen vereist zijn. Hierbij hebben staat en industrie twee machtige bondgenoten gevonden met name de wetenschap en de techniek. Het is niet onbekend dat nieuwe wapens werden uitgetest op anti-kernenergiedemonstranten. In de kernenergie hebben staat en industrie elkaar gevonden waardoor het voor hen mogelijk wordt de in-

geslagen weg van technokratisering en verrechtsing te blijven volgen. Gerechtvaardigde en wettige demonstraties worden gebruikt voor oefeningen voor de nakende politiestaat.

Argumenten die erop wijzen dat de atoomstaat naar een autoritair regime neigt.

Om een technokratische staat, van welke politieke strekking dan ook, in stand te kunnen houden, hebben de overheid en het bedrijfsleven er alle belang bij zoveel mogelijk gegevens te verzamelen over zoveel mogelijk personen. Deze gegevens worden opgeslagen in databanken die het mogelijk maken dat informatie gemakkelijk kan uitgewisseld worden tussen verschillende diensten. (vb. de centrale computer van de rijkswacht). De propaganda die gevoerd wordt rond kernenergie roept bij de bevolking angst op, angst voor nucleaire criminaliteit en angst voor nucleaire ongevallen. Daarvoor is het nodig dat een uitgebreid controlesysteem wordt uitgebouwd 'ter bescherming van de burgers'. Hoever de maatregelen, die dienen genomen te worden om atomaire risico's tot een minimum te herleiden, kunnen reiken illustreert het volgende : in 1977 werd door een Amerikaanse regeringskommissie

een rapport gepubliceerd waarin voorgesteld werd om vanwege 'de grote kwetsbaarheid van onze technologische maatschappij' uitzonderingswetten in voorbereiding te nemen. 'Met behulp daarvan zou het mogelijk moeten worden om zonder voorafgaand parlementair debat en zelfs zonder de inschakeling van de rechter de wetten van de democratische rechtstaat tijdelijk buiten werking te stellen. Verder zou het nodig zijn - aldus het rapport - om ambtenaren en politieagenten die bij deze akties zouden worden ingezet van tevoren van 'iedere burgerlijke verantwoordelijkheid' te ontheffen, zelfs in gevallen waarin het optreden van deze van staatswege ingezette en beschermde outlaws tot 'onwenselijke gevolgen' zou kunnen leiden. Prof. Saperstein stelde dat gezien de risico's die aan kernenergie verbonden zijn het absoluut noodzakelijk is om een nieuwe inquisitie in te stellen die het fysieke welzijn van de mensen zal moeten beschermen. Dit komt reeds tot uiting

in het kriminaliseren van de verzetsbeweging. Bovendien accepteren de mensen maatregelen die hun vrijheid en privacy bedreigen om beschermd te worden tegen de gevaren die atoomenergie met zich meebrengt, waarbij men echter uit het oog verliest dat deze gevaren door de technokraten zelf in het leven werden geroepen. Men is de ingrijpende maatregelen zelfs als vanzelfsprekend gaan beschouwen.

Kontrole op de medewerkers.

Wie in een atoomcentrale werkt moet absoluut onkreukbaar zijn; hij moet betrouwbaar zijn en niet te chanteren. Om dit te weten moet de directie precies kunnen achterhalen wat zijn levensgewoonten zijn in welke milieu's hij zich ophoudt, wie zijn vrienden en familieleden

zijn, waar zijn interesses liggen, e.d.meer. Iemand die zijn kandidatuur stelt om in een centrale te werken wordt onderworpen aan een aantal tests zowel m.b.t. politieke opvattingen als m.b.t. zijn karaktertrekken. Wanneer iemand wordt aangeworven is het niet

denkbeeldig te stellen dat hij verder onafgebroken zal gecontroleerd worden. Dit gebeurt trouwens bij alle werknemers van de opwerkingsfabriek in Windscale. In Duitsland werd een atoomgeleerde ontslagen omdat hij contact had gehad met een 'verdacht' persoon, een geval van beroepsverbod dus.

Naast de inbreuk op de privacy van de werknemer door een vergaande spionage, heeft deze werknemer ook niet het recht om te staken; zo werd in Frankrijk (La Hague) een staking gebroken omdat de gehele omgeving radioactief dreigde te raken.

*Kalkar, september 1978.
Op weg naar de
demonstratie werd
iedereen doorgezocht.
Veel gevaarlijke wapens,
zoals veiligheidsspelden
en citroenen, werden in
beslag genomen*

Werknemers hebben over alles wat in een centrale gebeurt een absolute zwijgplicht. Dit geldt ook voor de wetenschappelijke navorsers. In Groot-Brittannië worden de personen die verantwoordelijk zijn voor uitdragen van interne nieuwsjes naar de buitenwereld zwaar gestraft vermits alle belangrijke kerninstallaties ressorteren onder 'Officials Secrets Acts'.

Dat de controle niet beperkt blijft tot mensen die in dienst van de kernenergiemaatschappijen zijn, is duidelijk. Door infiltreren van groeperingen, het preventief optreden i.v.m. 'verdachte' personen worden steeds meer mensen gecontroleerd en geregistreerd. Voor de bewaking van kwetsbare installaties worden privé-milities en/of politie in het geweer gebracht. Er is een concentratie van bewaking rond fabrieken en transport, wat zijn weerslag heeft op de bewegingsvrijheid van het individu. In Groot-Brittannië is voor de bewaking zelfs een speciale brigade in het leven geroepen: de 'Special Constables'. Deze dienst staat onder direkt toezicht van de nukleaire overheidsdiensten en heeft zelfs het privilege om wapens te dragen. Door de uitbreiding van kerninstallaties zal een uitbreiding van de veiligheidsmaatregelen vereist zijn zodat steeds grotere delen van de bevolking zullen gecontroleerd worden.

Tegenstanders als misdadigers.

Rond kernenergie worden politieke en technologische beslissingen genomen die tot norm worden verheven. Schenden van deze norm of aanvechten ervan maakt van de kernenergietegenstander een crimineel. Het West-Duitse Ministerie voor Wetenschap en Techniek gaf het sociaalwetenschappelijke instituut de opdracht te onderzoeken hoe het

verzet van de atoomtegenstanders in West-Duitsland te breken is. De resultaten ervan zijn duidelijk terug te vinden in het optreden van diverse overheidsdiensten en de rechtbanken, o.a.

- emotioneel afschilderen van de tegenstanders (belang van de media).
- wijzen op de noodzakelijkheid van kernenergie voor vooruitgang van de maatschappij
- uitspelen van groepen van de bevolking tegen elkaar (werkgelegenheidsargument) en tegen aktievoerders (verdeel en heerstechniek)
- inkapselen van aktiegroepen in zeer ingewikkelde inspraakprocedures
- overdonderen met wetenschappelijke en technologische kennis, het beter weten, zodat elke kritiek de grond kan worden ingeboord
- afschilderen van tegenstanders als 'kriminelen'.

In de Duitse media werden atoomtegenstanders herhaaldelijk als 'terroristen', 'kommunisten', ... beschreven die de Duitse rechtsorde omver willen werpen.

Verder worden tegenstanders op allerlei manieren onder psychische en emotionele druk gezet (dreigen met beroepsverbod, machtsvertoon van politie en het optreden van de veiligheidsdiensten, intimidatie en gebruik van geweld, zelfs het betichten van getuigen van meened omdat ze het waagden tijdens een

proces een andere visie te geven dan deze van de politie).

Eso Oldenfest zegt: "We waren woedend, maar ook machteloos. Tegenover geweld van de overheid hadden wij weinig in te brengen. Kijk, neo-nazi's kunnen ongestoord paramilitaire organisaties opzetten. Zij kunnen het zich zelfs permitteren om er hele wapenarsenalen op na te houden, dat wordt afgedaan als een kwajongensstreek. Maar wanneer wij ons willen verdedigen tegen de praktijken van de politie en schilden, helmen en knuppels meenemen dan wordt dat voorgesteld alsof het om een modern leger gaat dat zich klaar maakt voor de burgeroorlog. Dat is de invalshoek van de politie. Toch zijn wij het niet die met vuurwapens rondlopen". Door al die maatregelen, door de controle van de oppositie, komt de beslissingsmacht over kernenergie te liggen bij de overheid. De overheid is heel nauw verweven met het bedrijfsleven. In alle belangrijke advieskommissies, waar het beleid in feite bepaald wordt, zitten mensen van de grote ondernemingen. Het parlement komt er nauwelijks meer aan te pas.

Het alternatief.

Overschakeling op zonneënergie, gecombineerd met een anti-verspillingspolitiek moeten hier een oplossing kunnen bieden op langere termijn en een grotere controle van de burger op de energiebronnen waarborgen.

Ondertussen moet het onderzoek naar nieuwe alternatieve energievormen gestimuleerd worden. Multinationale ondernemingen remmen een overschakeling naar kleinschalige, zachte energie af. In eerste instantie willen ze hun investeringen in de nucleaire sektor rentabiliseren terwijl ze zich onderhands toch al afstemmen om binnen enkele decennia een 'alternatief' maar gecentraliseerd energiebedrijf te lanceren. Wij pleiten voor een ontwikkeling van lichte technologieën en alternatieve milieuvriendelijke energiebronnen. Daardoor zou de burger minder afhankelijk worden van het centrale gezag (decentralisatie). Ook zou geen monopolisatie meer mogelijk zijn door een bedrijf of een bank. Het alternatief wordt daarom uit alle macht bestreden door het kapitalisme via nationale staten en multinationale ondernemingen. Het kernenergieprogramma afwijzen betekent de logica van het kapitalisme en de macht van de staat afwijzen.

Konklusie.

De anti-kernenergiestrijd is een politieke strijd die gedragen moet worden door mensen uit alle lagen van de bevolking. Als wij een mens- en milieuvriendelijke energievoorziening willen, dan zullen we er zelf

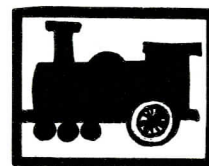
iets aan moeten doen. Als we wachten en het overlaten aan de mensen die tot nu toe het energiebeleid bepaald hebben, dan is de uitkomst voorspelbaar. En de toekomst niet rooskleurig.

Literatuur: "Atoomenergie? Nee bedankt". Vereniging Milieudefensie, postbus 20050, 1000 HB Amsterdam. "De Atoomstaat", Robert Jungk, 1978, Elsevier - Amsterdam / Brussel. "Ekologie en Vrijheid", Gorz A., 1978, Van Genneep. "Nuclear Prospects", Flood M., Friends of the Earth Ltd, London.

openbaar vervoer :

Moet inderdaad Volledig Gratis !

Het is algemeen geweten, doch niemand reageert. Het openbaar vervoer is in alle steden een ramp. Er is overall een tekort aan personeel en rijtuigen en last but not least de exploitatiekosten liggen te hoog. Het is dus duidelijk dat er iets schort. Een steeds kleiner wordend aantal mensen nemen hun toevlucht tot het openbaar vervoer, dat op zijn beurt verder achteruit bolt. Men lijdt verliezen die alsmaar groter worden. De reizigers worden gedwongen om steeds hogere prijzen te betalen. (Een verhoging van ongeveer 100% op 5 jaar tijd). Pogingen om het openbaar vervoer aantrekkelijker te maken falen.

"Openbaar vervoer moet gratis", is niet zomaar een slogan. Wij gaan er namelijk van uit dat, wanneer de reiziger zich kosteloos van de ene plaats naar de andere kan begeven, een aantal andere, niet te verwaarlozen problemen zouden wegval-
len.

Veiligheid.

Kinderen kunnen zich amper op straat bewegen. Als voetganger of fietser ben je niet veilig. Het percentage ongelukken waarbij kinderen, voetgangers of fietsers

betrokken zijn stijgt jaarlijks. Een goed georganiseerd openbaar vervoer zou kunnen bereiken dat veel straten verkeersvrij worden.

Stadsverkeer minder belast.

Een fenomeen dat de stedeling elke dag kan meemaken zijn verkeersopstoppingen. Een automobilist gebruikt evenveel tijd om eenzelfde afstand af te leggen als een voetganger. Met een efficiënt uitgebouwd openbaar vervoer zouden ook deze opstoppingen tot het verleden behoren. Meer nog : men zou ertoe kunnen komen om de stadskernen autovrij te maken.

Milieuvriendelijker.

Onze steden worden dagelijks verpest door de uitlaatgassen van auto's. Ze maken trouwens een hels lawaai en zorgen zo voor een verhoogde stresstoestand. Met een goed uitgebouwd, gratis openbaar vervoer, waarvan druk gebruik gemaakt zou worden, zou het al gezonder ademen worden. De dan overtoollig geworden parkeerruimtes zouden terug rustige plaatsjes worden, waar mensen tussen het groen zouden kunnen bekomen van de dagelijkse beslommingen.

Socialer.

Openbaar vervoer heeft een sociale functie. Je krijgt meer mogelijkheden tot contact met je medemens. Mensen die op dit ogenblik beperkt worden in hun verplaatsingsmogelijkheden, vooral bejaarden en gehandikapt, kunnen door de uitbreiding van het openbaar vervoer mobieler worden en zo hun isolement doorbreken.

Energiebesparend.

Daar we er van uit gaan dat door een beter uitgebouwd en gratis openbaar vervoer velen hun wagen in de garage zouden laten staan, kunnen we stellen dat dit gepaard zou gaan met een enorme energiebesparing. Het 'verlies' dat de samenleving zou kunnen lijden door het openbaar vervoer op de voorgestelde wijze toegankelijk te maken voor iedereen, zou ruimschoots gecompenseerd worden door die energiebesparing. Dit is één van de manieren waardoor de samenleving kan bereiken dat ze minder afhankelijk wordt van de multinationale ondernemingen.

Besluit.

Dit is geen pleidooi tegen het individuele vervoer, maar eerder een pleidooi voor een adequater gebruik ervan.

Met een openbaar vervoer dat gratis en degelijk is uitgebouwd, kunnen we komen tot een stads-

beeld met een menselijker ge-
laat.

Trouwens, openbaar vervoer is een sociale voorziening en moet dus gratis zijn.

En tot slot nog een kleine anekdote : 'met wat één kilometer van de métro heeft gekost, had men heel Antwerpen tot het jaar 2000 gratis kunnen laten rijden'.

de strijd gaat door ! ?

Vorig jaar hebben de studenten zich negen maanden lang verzet tegen de verhoging van de inschrijvingsgelden en tegen de afbraak van de sociale sektor. Ze hebben gestreden voor een democratisch onderwijs in een democratische maatschappij. Maanden lang hebben de studenten van de universiteit en het NUHO de tijd gekregen aan den lijve te ondervinden hoe moeilijk het is in een 'democratisch' land voor zijn mening uit te komen. De strijd kende veel ups en downs.

De pers zweeg de aktie dood. Politie en rijkswacht zorgden ervoor dat Gent een belegerde stad werd. Deze ordehandhavers, die telkens weer blijk gaven van psychologisch doorzicht en menselijkheid, zijn verantwoordelijk geweest voor een ware escalatie van geweld. Samenscholingsverbod, intimidatiepogingen, machtsontplooiing, huiszoekingen, willekeurige arrestaties, waanzinnige razzia's en woeste charges waren vorig jaar schering en inslag.

De burgerij, die wel aandacht kreeg van de media zette een hel- se lasterkampagne op tegen de studentenbeweging. Studenten werden afgeschilderd als profiteurs die enkel voor zichzelf opkwamen. Nooit werd er gesproken over onze eisen i.v.m. de democratisering van het onderwijs. Steeds werden we stelselmatig in het enge hoek- je van de 10.000 geduwd. Ook het klassegerecht liet zich niet on- betuigd en droeg zijn steentje bij. Dit jaar zullen nog enkele studenten moeten voorkomen.

Maar hoe groter de tegenkanting en de repressie werd, hoe meer ook het bewustzijn van de studen- ten vergrootte. De strijd werd radikaler en intenser. En toen kwa- men de eksamens en het verzet luwde. De inning van de tweede schijf verliep zonder noemens- waardige moeilijkheden. Dit alles betekent echter niet dat we ver- loren zijn. Integendeel. We kunnen nu uit het verleden lessen trek- ken om ook dit jaar verder te strijden tegen de steeds verder voortschrijdende afbraak van de democratische rechten.

Inschrijvingsgelden.

Dit jaar zullen de inschrijvings- gelden nog hoger liggen dan vorig jaar door de indexering. De niet- beursgerechtigden zullen trouwens onmiddellijk de 10.000 moeten be- talen. De inschrijvingen gebeuren bovendien schriftelijk zodat deze

niet kunnen geboycot worden. Wij eisen de afschaffing van de in- schrijvingsgelden omdat we vinden dat onderwijs gratis moet zijn. Het gaat niet op onderwijs te moe- ten beschouwen als een gunst. Iedereen heeft recht op onderwijs.

Sociale Sektor.

De studentenrestaurants zijn op enkele jaren tijd ongelooflijk duur geworden. Van gezonde en even- wichtige voeding is er trouwens nooit sprake geweest. Op restaurant gaan wordt tegenwoordig een luxe. Je kan thuis beter en goedkoper eten. Wij eisen dan ook een dras- tische vermindering van de maal- tijdprijzen. Dat kan zeker gecompenseerd worden door degelijke voeding te verschaffen aan ieder- een die er wil komen eten, d.w.z. ook aan niet-studenten.

De budgetten voor sociale voor- zieningen volgen niet de stijging van de levensduurte. De studie- beurzen kennen geen volwaardige indexering (de barrema's liggen bovendien te laag), terwijl het aantal beursgerechtigden van jaar tot jaar slinkt. Dit alles leidt tot een verregaande socia- le selectie. Kinderen van arbeiders, die nu al ondervertegen- woordigd zijn aan de univ en het NUHO, komen zo nog moeilijker in het hoger onderwijs terecht. Geen enkele vorm van selectie is voor ons aanvaardbaar. De toegang tot het onderwijs moet vrij zijn.

**TWINTIG JAAR GELEDEN
MAAKTE DE PERS ER GEEN
DRAMA VAN ALS ER IEMAND
EEN DRAAI OM DE OREN KREEG
VAN EEN AGENT.
NU KAN EEN AGENT ZICH DAT
NIET MEER VEROORLOVEN !**

dat zegt agent-inspekteur Verstrepen van het nationaal syndikaat van de belgische politie op hun kongres op zondag 25 maart 1979. de dagen daarna worden studenten, scholieren en werklozen tijdens betogingen voor democratisch onderwijs, voor een democratische maatschappij door de politie van gent en omstreken op beestachtige wijze in mekaar geranseld op straat. op weg naar het buro, in de kombi worden ze geslagen, gestampt en aangevallen.
dat is democratie anno 1979.

Democratisch onderwijs.

Wij vinden dat in een gezonde vormingsverhouding het feit dat de een meer weet dan de andere geen reden mag zijn voor macht van die eerste over de tweede. Studenten moeten ook hun zeg hebben in programmahervormingen. Ze moeten er zelfs naar toesturen. Hun kritiek op de kursussen moet kunnen gehoord worden. Ook moet de politieke conditionering in het onderwijs aan de kaak gesteld wor-

den. De inhoud van het onderwijs mag niet langer meer bepaald worden door de noden van onze zieke kapitalistische maatschappij. Onderwijs moet er zijn voor een algemene ontwikkeling en individuele ontplooiing in functie van de gemeenschap. We zijn tegen intellectuele masturbatie.

Demokratische maatschappij.

Wij zijn tegen een maatschappij waarin een kleine groep mensen het voor het zeggen heeft. Wij ijveren daarentegen voor een samenleving waar mensen willen samenwerken i.p.v. elkaar uit prestatiedrang te verpletteren, en

die gekenmerkt wordt door haar klasseloos, anti-hiërarchisch en anti-autoritair karakter. Het is duidelijk dat wij als student moeten meestrijden met de werkende bevolking in haar strijd tegen een systeem waar enkele machtsmaniakken het volk verpletteren in werkloosheid, loonafbraak en milieuverontreiniging. Er is nog veel te doen. De strijd gaat voort...

de rijkswacht wacht ...

De rijkswacht is niet enkel opgeleid om met robuuste, gereskamde volbloeden te paraderen voor het paleis des konings. Dit gebeurt in gala-uniform. Deze galante heren slagen er echter in om met een andere kledij een ander gezicht op te zetten. In hun bekend blauw uni-

form met rode streep (fanfare-uniform), pogen zij hun imago hoog te houden, doch in gevechtskledij gedragen zij zich als een bende losgelaten, maar gedisciplineerde varkens. Deze houding wordt hun ingelepeld gedurende hun opleiding. We laten ze zelf aan het woord: Artikel uit VOX, Militair Weekblad, 2 augustus 79, nr. 26.

Het betreft een relaas over een oefening van de rijkswacht inzake 'ordehandhaving bij betogingen'. Zowel de ordehandhavers als de betogers zijn rijkswachters. Men poogt bij deze oefening een 'natuurgetrouwe' weergave te geven van een betoging, bekeken door het oog van de rijkswacht... met de te verwachten gevolgen.

..."Een betoging van ongeveer 1500 jongeren tegen de aankoop van Amerikaanse pantserwagens..." "...Indien de haren niet reglementair waren gesneden, zou men denken met echte betogers te maken te hebben..."

Men wil laten doorschemeren dat betogers zouden behoren tot één welbepaalde categorie. Betogen wordt niet beschouwd als een elementair middel waarmee de bevolking haar ongenoegen kan uiten, doch wel als een uitspatting van een bepaalde bevolkingscategorie, die bovendien langharig dient te zijn.

..."Het is echter bij het einde van de betoging dat men zich aan vechtpartijen mag verwachten..."..."Het zijn in dit geval goede betogers en rustverstoorders..."

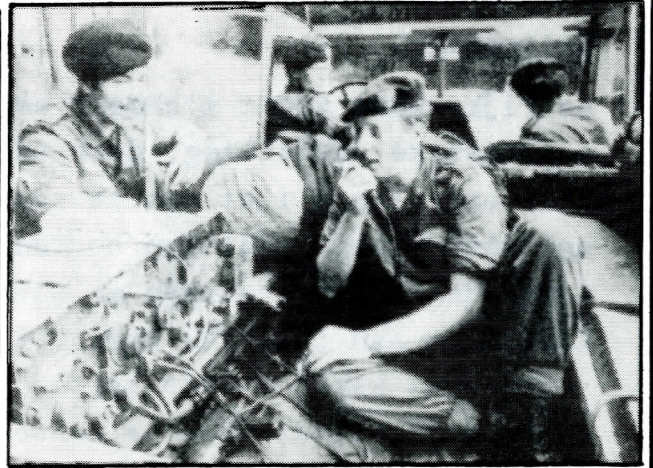
Rustverstoorders en betogers worden zonder blikken of blozen op één lijn geplaatst. Ze genieten dan ook dezelfde behandeling. Men is in hun optiek een goede betogers als het tot schermutselingen komt. Daar betogen en geweld onvermijdelijk samengaan, dit wordt immers gedurende de opleiding geleerd, is het gevaar niet denkbeeldig dat de rijkswacht zich bij betogingen aggressief gaat opstellen en zodoende de door haar verwachte reacties uitlokt, hetgeen louter koren op hun molen is om hun aanwezigheid daar te verechtaardigen.

..."De sproeiwagen begint er lustig op los te spuiten..." "...waaraan een paar officiële maar grappige toeschouwers hun medewerking verlenen..." (Officiële maar grappige toeschouwers : wordt niet nader gespecificeerd.)

Het beteugelen van betogingen dat ernstige gevolgen kan opleveren voor betogers als voor de ordehandhavers wordt hier voorgesteld als een ludieke aangelegenheid.

Bedenkingen.

I- Uit het artikel blijkt dat de rijkswacht wel op de hoogte wordt gebracht dat er een betoging is, die bovendien gewelddadig zal aflopen, maar blijkbaar worden hen nooit de motieven van die betogers

medegedeeld, laat staan verklaard. Het is dan ook niet te verwonderen dat ze het verschil tussen een vreedzame en een gewelddadige betoging niet merken en dus logischerwijze hun reactie in de beide gevallen identiek zal zijn: klop er maar lustig op los...

2- Betogen is niet het privilege van geïsoleerde groepen, die enkel betogen voor om het even wat en er louter op uit zijn de boel eens flink op stellen te zetten.

3- Hun gewelddadig optreden met hevig wapengekletter wordt hun voorgespiegeld als de natuurlijkste zaak op aarde.

4- Uit heel het artikel van VOX blijkt nergens dat betogers mensen met menselijke eigenschappen zijn. (Is het dan enkel van de kant van onze rijkswachtknappen dat menselijkheid mag verwacht worden ? We blijven het antwoord schuldig.).

Bespreking.

De rijkswacht noemt zichzelf een a-politieke instelling, doch uit haar optreden blijkt dat ze zich aan deze status niet kan houden. (Optreden bij betogingen en stakingen is aan politiek doen). De rijkswacht kiest steeds partij. Ze handelt steeds naar de wensen van de gevestigde macht. In een schijndemocratie is het niet mogelijk dat het repressieapparaat tijdens de opleiding en de uitoefening van haar 'functie' inzicht kan krijgen in maatschappelijke verhoudingen en wantoestanden. Het is juist dat gebrek aan inzicht dat noodzakelijk is

om haar optimaal te laten functioneren ten dienste van het establishment, die van haar enkel het blindelings uitvoeren van bevelen eist, ten voordele van zichzelf.

We begrijpen echter niet wat de bijdrage van een dergelijk apparaat kan zijn aan de opbouw van een menswaardige samenleving. Omdat wij de autoritaire methoden van de staat afwijzen, verwerpen wij uiteraard eveneens de militaire organisatiewijzen van de staat. Daarom eisen we dan ook de onmiddellijke ontbinding van de rijkswacht.

